

Tuần Báo Vô Vi

8 tháng 10 năm 2023

Số 676

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Hướng Tâm
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Thanh có ích gì không?
- 2) Đường đi ngắn có tốt hay không?
- 3) Đường dài là đường nào?
- 4) Nóng này chỉ đi đường cụt mà thôi?
- 5) Ai thông và ai kẹt?
- 6) Thông là sao?
- 7) Thực hành cách nào mới đúng?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÔ VI. All rights reserved.

1) Las Vegas, 15-01-2006 4:35 AM Hỏi: Thanh có ích gì không? Đáp: Thừa thanh bớt động loạn và rất hữu ích cho sự tiến hóa. Kệ: Thanh tịnh (là chiều) hướng phát triển tâm linh Quy hội tình người cùng tu tiến Chuyển biến vô cùng tự tiến xuyên (qua trở ngại) Thành tâm tu tiến sống càng yên.	2) Las Vegas, 16-01-2006 4:55 AM Hỏi: Đường đi ngắn có tốt hay không? Đáp: Thừa chỉ có đường tu tất là tốt. Kệ: Thực hành thanh tịnh quý hơn vàng Thanh thoát khai triển Phật pháp quang Từ bi rộng mở quy y Phật Thực hành chánh pháp tự quy không.
3) Las Vegas, 17-01-2006 1:25 AM Hỏi: Đường dài là đường nào? Đáp: Thừa đường dài là đường tu. Kệ: Thực hành phát triển vô cùng tận Giải giới chơn tu tránh loạn mù Thoát phiền khôi phục tâm tu tiến Phân minh đời đạo tiến rõ ràng.	4) Las Vegas, 18-01-2006 1:35AM Hỏi: Nóng nảy chỉ đi đường cụt mà thôi? Đáp: Thừa nóng nảy tự hại tâm can. Kệ: Tâm can bất ổn vì nóng giận Tự tu tự tiến tránh giận hờn Trời cao không phụ người (tự) tu (tự) tiến Quy không thanh nhẹ (được) sống vui hiền.
5) Las Vegas, 19-01-2006 1:45 AM Hỏi: Ai thông và ai kẹt? Đáp: Thừa ôn hòa tự thông, nóng nảy là kẹt. Kệ: Quy y Phật pháp tự thoát thông Chuyển hóa thâm sâu rõ các vòng Điễn giới phân minh đời lẫn đạo Chuyển hóa thâm sâu hiểu thấp cao.	6) Las Vegas, 20-01-2006 1:55 AM Hỏi: Thông là sao? Đáp: Thừa thông là không bị kẹt. Kệ: Thông trong thực hành là quý báu Thức giác quy không rất nhẹ nhàng Khai triển chính mình thông lục giác Quý tướng Trời cao quy một mối.
7) Las Vegas, 21-01-2006 2:45 AM Hỏi: Thực hành cách nào mới đúng? Đáp: Thừa thực hành dứt khoát mới đúng. Kệ: Thực hành dứt khoát thật thà đúng Phát triển tâm linh tự hướng thượng Đường tu sáng sửa không trì trệ Thành tâm tu luyện tự hướng về.	

PHỤ ÁI MẪU ÁI

Mẫu Ái 29 (tiếp theo)

...
“*Tu hành rời xác mới tinh*”: Chúng ta rời khỏi thể xác, chúng ta mới tinh vì xét rõ sự sai lầm của chính mình.

“*Hồn giam trong xác khó mình Cha Trời*”: Hồn mình còn bị giam trong cái xác không có hiểu Cha Trời là ai, không hiểu Đấng Tạo Hóa là ai, không hiểu Chúa là ai?

“*Hằng ngày chuyển điển sáng ngời*”: Chúng ta thấy ngày nào cũng sáng suốt để độ cho chúng ta được vui tươi.

“*Giúp cho các giới về nơi an toàn*”: Chúng ta có sáng suốt để phân hồn dựa nương mà trở về chỗ an toàn đại định. Người phàm đâu có hiểu, họ không có tâm linh làm sao họ hiểu. Họ khổ họ than khổ, mà vui họ lại theo vui. Rốt cuộc, rồi đời họ than đời mà không biết bài học dẫn giải cho phân hồn họ tiến hóa. Họ không hiểu. Cho họ có sự đau khổ để họ tiến, cho họ có sự vui để họ thấy sự động loạn của chính họ mà đi trở về trung dung tự sửa.

Sự hiểu hòa của tâm linh sáng suốt mới rõ sự quân bình của trời đất. Sửa mình mới rõ thực chất của chính mình. Nếu mà chúng ta không sửa, thì đâu thấy chúng ta là người hữu dụng. Mà không tu, không tiến triển lên làm sao thấy trời đất đang làm việc như nhau, quân bình, tương đồng đời cũng như đạo. Quân bình rõ ràng! Khi mà chúng ta thấy đời cũng như đạo rồi, chúng ta ổn định tu, sung sướng! Tất cả là do bên trên tạo, rồi ở dưới trụ hóa thanh tiến đi lên thì rất dễ tu. Nếu chúng ta không thực hành tu thì làm sao chúng ta thấy điểm đó. Chúng ta thực hành tu, chúng ta thấy sự quân bình giữa đời và đạo rõ ràng. Sự nhẹ và nặng phải quân bình mới thành quả địa cầu, thành vũ trụ, thành cần khôn tiến hóa đi lên.

“*Đạo thời ở giới huyền linh*”: Cái đạo là ở huyền linh, ở bên trên, mắt phàm không thấy. Sự quân bình đó, khi nó sáng suốt mới thấy rõ sự quân bình, đó là nó ở huyền linh rồi.

“*Hé cho nhân loại hiểu mình là ai*”: Chúng ta sống hằng ngày đây trong định luật của sanh, lão, bệnh, tử, mới hé mở cho chúng ta thấy ở đây học tạm rồi

đi trở về. Đi mà không biết đi đâu, chắc chắn là phải chết rồi đi đâu không biết. Sanh, lão, bệnh, tử là hé mở để cho chúng ta hiểu, hiểu mình là ai đến đây một thời gian rồi đi, chứ không có ai vĩnh cửu ở tại thế.

“*Con Trời thật sự chẳng sai*”: Con của Ngài, con của Thượng Đế rõ ràng.

“*Trụ tâm sửa tiến tiến hoài không ngưng*”: Khi chúng ta trụ tâm rồi, chúng ta thức giấc chỉ có tiến. Cửa Trời mở rộng, chúng ta cứ đi lên, tiến hoài không ngưng, cứ đi lên mới có sáng suốt. Cần khôn vũ trụ làm việc không ngừng, mới có sự sáng suốt thanh nhẹ cho chúng ta được hưởng ở ngày nay.

Mọi sự sắp đặt của Đấng Tạo Hóa rất tinh vi, diu tiến vạn linh. Độ cho tự nó hiểu lấy sự sáng suốt vô cùng của chính nó. Thật là một kỳ công của Thượng Đế. Độ cho mọi tâm linh từ yếu hèn nhỏ hơn hột cát mới thành tụ, rồi từ từ, từ từ, từ từ, từ từ, lớn lớn, lớn rộng rồi di chuyển cho nó từ côn trùng vạn vật, rồi di chuyển thành cây cỏ. Di chuyển lần lần tiến hóa tới sự tươi đẹp. Kết tập vạn linh mới thành ra con người.

Chủ trương của con người có gì? Có một điểm linh quang sáng suốt điều khiển tất cả cơ tạng. Tâm tư chỉ có một điểm linh quang sáng suốt đã và đang điều khiển mà thôi. Nếu chúng ta tu, ta vun bồi điểm đó. Chúng ta tu ở đây nói là Mô Ni Châu, đó là điểm sáng suốt. Điểm sáng suốt đó có rồi thì chúng ta đi tới đâu, chúng ta hiểu tới đó, mình tất cả mọi sự việc rồi mới sửa mình tiến hóa. Chúng ta chung quy chỉ vun bồi cái điểm linh quang đó, nó mới hòa hợp với Đại Linh Quang bên trên. Lúc đó nó mới làm sáng tỏ mọi sự việc.

Cho nên, mỗi người phải dày công tự thực hành để khai triển, không nên ỷ lại những luồng điển thiêng liêng. Luồng điển thiêng liêng nhập vô thể xác chúng ta đó là sự sáng suốt của phần thiêng liêng đó mà thôi. Còn nếu chúng ta muốn sáng suốt, chúng ta phải thực hành, vun bồi để đền ơn những sự sáng suốt đã ban bố cho chúng ta mới là đúng. Chung quy, các bạn cũng phải tự hành tự tiến chứ đâu có ý

lại được. Học tới lớp cao rồi thì mình phải tự hành, tự triển đâu có ỷ lại nhờ người ta làm giùm việc này, việc kia, việc nọ nữa. Hồi mình mới bắt đầu vào học thì hỏi đông hỏi tây. Chớ học quen rồi thì mình tự làm, tự tiến cũng như ai vậy thôi. Đâu còn nhờ đỡ vận động mảnh lối nữa. Không sử dụng những sự đó. Nhờ đỡ mảnh lối rồi cuộc mình đâu

có xài được, thấy không? Chuyện cần thiết là chuyện sáng suốt linh quang của phần hồn, phải tu, phải học để đạt tới sự sáng suốt.

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

Hương Tâm

Kính Thông Báo: Kính xin quý bạn đạo thiên hướng tâm cầu nguyện cho cụ bà Đỗ thị Sinh – là thân mẫu của bạn đạo Hà Ngọc Quang (*Montreal, Canada*) và bạn đạo Hà Tu Hiền (*Virginia, Hoa Kỳ*). Cụ sinh ngày 23 tháng 11 năm 1934, từ trần lúc 8 giờ 45 sáng ngày 5 tháng 10 năm 2023 (*nhằm ngày 21 tháng 08 năm Quý Mão*) tại Virginia, Hoa Kỳ, hưởng thọ 90 tuổi, được siêu thăng tịnh độ.

Gia đình Hà Ngọc Quang và Hà Tu Hiền chân thành cảm ơn quý bạn đạo.

Thiền viện Hội Tự Tâm Linh Cùng Tiến Tới (*Jolicoeur*) kính báo.

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 22 tháng 11 năm 1969

Nhật nguyệt tương chiếu khí diễn hòa
Thế gian lưỡng nhân hợp phân qua
Bầu trời quang đăng tâm tâm giác
Thấu đạt tình thương duyên phước hòa.

Thế gian chung sống một nhà
Thiên đàng thắng cảnh chung hòa tiên thắng
Mỗi tâm mỗi giới mỗi tầng
Tình thương hòa cảm tối cần hơn ăn
Chung lo vượt khỏi khó khăn
Âm dương tương hội mở màn quang minh
Âm thanh chuyển động thể tình
Duyên lành gặp gỡ xét mình dở hay
Buồn vui đón nhận hằng ngày
Ngày đêm sáng tối dịp may vẫn còn
Tu hành kiên nhẫn cúi lòng
Kiên tâm vượt khỏi đường mòn Thích Ca
Dày công chuyển thể lập đà
Tu cho đắc đạo mới là người tu
Chớ nên tu đắp tu bù
Tu cho thiên hạ sự ngu vẫn còn
Tu thời minh định sắc son
Tu cho thấu đáo khỏi còn ước mơ
Phân minh từ khắc từ giờ
Quy nguyên không giới khỏi ngờ khỏi nghi
Ước mong các bạn gắng ghi
Phân minh lưỡng điểm tùy nghi sử dụng.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

CHUYỆN TIỀN THÂN ĐỨC PHẬT (JĀKATA)
Tập I

Dịch Giả *Tỳ Kheo Thích Minh Châu*

CHƯƠNG I
4.11 PHẨM PAROSATA

105. CHUYỆN CON VOI SỢ CHẾT (Tiền Thân Dubbalakattha)

Rừng này có nhiều cành...,

...
Thuở xưa, khi vua Brahmadatta trị vì ở thành Ba-la-nại, Bồ Tát sanh làm thần cây ở Tuyết Sơn. Lúc bấy giờ, vua Ba-la-nại đem con voi báu của mình giao cho các người nài voi để huấn luyện nó đừng dao động. Họ cột chặt con voi bắt động vào bắt đầu huấn luyện voi tập tánh bất động. Khi con voi, bị bắt tập như vậy, không thể chịu nổi đau khổ, liền bẻ gãy cây cột, đuổi các người tập và đi vào Tuyết Sơn. Người ta không thể bắt nó được, bèn đi trở về.

Tại đây, con voi bắt đầu sợ chết, nghe tiếng gió động, nó hoảng hốt sợ chết, đập vòi qua lại và chạy thật nhanh, như khi nó bị cột vào cây cột tập đừng dao động. Không hưởng được thân thoải mái hay tâm thoải mái, nó đi lang thang trong nỗi dao động. Thần cây thấy nó, đứng trên chỗ nhánh chia hai của thân cây, nói lên bài kệ này:

*Rừng này có nhiều cành,
Gió bẻ gãy cành mục,
Này voi, nếu người sợ,
Người sẽ ốm yếu thôi.*

Như vậy, thần cây khuyên dạy con voi ấy. Từ đó trở đi, con voi không sợ hãi nữa.

Sau khi kể pháp thoại này, bậc Đạo Sư thuyết về các Sự thật. Cuối bài giảng, Tỳ kheo ấy chứng quả Dự lưu. Bậc Đạo Sư nhận diện Tiền thân như sau:

- Lúc bấy giờ, con voi là Tỳ kheo ấy, còn thân cây là Ta vậy.

(còn tiếp)

